

Sam Jonker – liefhebber van glas

DIT ARTIKEL KOMT UIT DE PRINT FORUM

04-05-2005 - Sam Jonker (75) begon zijn carrière op de onderste tree van de ladder, die voerde naar het voorzitterschap van het Verbond van Verzekeraars. In 2000 nam hij afscheid. Hoe kijkt hij terug en wat doet hij nu?

"In 1959 begon ik als administratief medewerker bij De Nederlanden van 1845. Deze verzekeraar ging later op in Nationale-Nederlanden en daar werd ik uiteindelijk vice-voorzitter van de raad van bestuur. Dat duurde tot 1993. De laatste jaren van die periode was ik ook bestuurder van de ING Groep."

"Toen ik 63 was, werd ik gevraagd voor het voorzitterschap van het Verbond van Verzekeraars. Daarnaast had ik allerlei bestuursfuncties. Eerst bij het VNO, later bij VNO-NCW, maar ook bij de Stichting van de Arbeid en in de Sociaal-Economische Raad. Ik heb mijn werk altijd met plezier gedaan, maar het was niet zo dat ik indertijd bewust heb gekozen voor de verzekeringswereld. Het had net zo goed ook een heel ander bedrijf kunnen zijn; het kwam gewoon omdat De Nederlanden een baan voor me had."

"Toen in Rotterdam het nieuwe hoofdkantoor voor Nationale-Nederlanden werd gebouwd, was ik bouwmeester. De twee torens (Delftse Poort, 151 meter) zijn ontworpen door Abe Bonnema en toen de centrale hal ter sprake kwam, heb ik het idee geopperd om iets met glas te doen. Uiteindelijk zijn we met een delegatie naar Tsjechië gegaan om ons te oriënteren op de mogelijkheden. Dat resulteerde in heel bijzondere glazen wanden, maar ook in een monumentale sculptuur van blauw glas, die deels van de begane grond tot de derde verdieping reikt. In het Gemeentemuseum Den Haag is nog tot 11 september een tentoonstelling over glas te zien, met ook een kort filmpje over die sculptuur. Erg mooi, al zeg ik het zelf."

"Die tentoonstelling is overigens ingericht door de Tsjechische professor Václav Cíglér en dat is dezelfde man die indertijd door de raad van bestuur van Nationale-Nederlanden werd gevraagd om een ruimtelijk object te maken voor het nieuwe hoofdkantoor. Cíglér maakte trouwens ook de toegangsring in de hal. Via poortjes in deze glazen ring kunnen de personeelsleden hun werkplek bereiken."

"Mijn voorliefde voor glas, of liever gezegd optisch glas, dateert zo ongeveer uit die tijd. Samen met mijn vrouw heb ik in de loop der jaren een collectie van optisch glas opgebouwd die normaal gesproken in ons huis staat. Niet alles natuurlijk, maar wel veel. Toen op een gegeven moment Kees van Twist, de directeur van het Groninger Museum bij ons kwam eten, kreeg die het idee om een tentoonstelling in Groningen op te zetten. Ik had daar mijn bedenkingen bij, want dit museum heeft op het gebied van glas geen historie. Uiteindelijk is dat dan ook niet door gegaan, maar het idee kwam wel via Kees hier in Den Haag terecht en daar paste het idee veel beter binnen de context."

"Toen ik met pensioen ging in 1993 bij ING, maar voorzitter werd van het Verbond van Verzekeraars, ontstond in feite een vergelijkbare situatie. Het nieuwe kantoor dat in 1996 in gebruik werd genomen, kreeg in de hal een groot glazen kunstwerk van de Slowaakse glaskunstenares Zora Palová, die een obelisk voor het trappenhuis ontwierp. Het zijn zeven segmenten die met elkaar verlijmd zijn en hiervoor is een speciale glassoort gebruikt, die *gold topaz* wordt genoemd. Door het invallende licht verandert voor de voorbijganger voortdurend de kleur, een heel mooi schouwspel."

"Natuurlijk is het wel grappig als je een voorliefde voor glas, zoals mijn vrouw en ik die hebben, kunt meenemen naar je werk. En het is niet alleen het glas, want daarachter schuilt een hele groep kunstenaars die wij in de loop der jaren hebben leren kennen en waar wij een band mee hebben gekregen. Dat maakt ook begrijpelijk waarom wij onze stem af en toe hebben laten horen, toen Cígler de tentoonstelling inrichtte. Hij had zijn wensen, maar wij óók. Er staat bijvoorbeeld een al wat ouder stuk, waarvan ik echt vond dat het een plaatsje moest krijgen omdat het zo mooi is. Ook zijn er twee bollen die zo apart van structuur zijn, dat je het moet zien om te kunnen geloven wat je ziet. Dat is optisch glas op zijn best."

Hein Tunnissen

forum@vnoncw-mkb.nl